

Graz, 26 mei 2024

Lieve Onbekende Premier,

Er bestaat een theorie in de kwantummechanica die stelt dat een deeltje niet noodzakelijk bestaat tot het geobserveerd wordt. Misschien ken je het gedachte-experiment van Schrödinger, waarbij een in een doos opgesloten kat, tot deze waargenomen wordt, tegelijkertijd zowel dood als levend is.

Zo worstelt dit land op het moment met Schrödingers-premier, de premier die tegelijkertijd zowel bestaat als niet bestaat - zelfs wanneer een kandidaat wordt waargenomen, is de toestand nog onzeker.

Deze staat van tegelijk aanwezig en afwezig ken ik.

Ik ben niet thuis. Begin deze week hoorde ik vlak voor zonsondergang vanuit alle minaretten in Prishtina de oproep voor het avondgebed; het gezang omspoelde de nog warme stad. Bij de moskee stond een rij schoenen, even voelde ik het verlangen de mijne uit te trekken, binnen te gaan, aanwezig te zijn en gezamenlijkheid te vinden in een vreemde stad.

De dag erna verruilde ik werelden en vertrok ik naar Graz. Hier klonk geen oproep tot gebed, maar kerkklokken en een donder die vanaf de Schlossberg aan kwam rollen.

De lucht hier wordt bevolkt door andere goden.

Elke avond trilt mijn telefoon een herinnering, dat ik voor ik naar bed ga mijn dochter naar de wc moet tillen, maar ik ben hier en zij slaapt duizend kilometer verderop. Mijn vrouw appt me dat het prima gaat zo zonder mij en dat we de nachtelijke afwatering voortaan kunnen laten.

Heel goed, natuurlijk, de belangrijkste taak van ouders is om zichzelf overbodig te maken, maar ik was er nog niet op voorbereid dit avondritueel los te laten.

Wonderlijk toch hoe afscheid zich soms als vooruitgang vermomt.

Ik ben jarig vandaag.

Ik vraag de Konditorin een kaarsje op mijn Sachertorte te zetten. Mijn kinderen zingen me toe door de telefoon.

Het is tijd deze toestand tussen zijn en niet zijn op te heffen en weer naar huis te gaan.

Naar het land met de premier die tegelijkertijd bestaat en niet bestaat.